

ဘဝ ဇာတ်ဆရာ

ဇာတ်ဆရာ

Truman Show ရုပ်ရှင် ဇာတ်ကားကို ကြည့်ပြီးသည့် အခါ ကျွန်မ အာရုံထဲ ရောက်လာ သည်က 'ဘဝ ဇာတ်ဆရာ' ဟူသော မြန်မာ စကားလုံး တခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝ ဇာတ်ဆရာ ဟူသော အသုံး အနှုန်းကို မကြာခဏ ကြားဖူး ကြုံဖူး နေရသည်။ လူ့ဘဝတွင် မိမိ ဖြစ်ချင် သည်ကို ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ ကြိုးစားရင်း အောင်မြင်သည့် အခါလည်း ရှိ၊ ကျရှုံးသည့် အခါလည်း ရှိသည်။ အောင်မြင်သည့် အခါ 'ငါကွ ..' ဟု လက်မထောင် ဂုဏ်ယူ နိုင်ကြသည်။ ကျရှုံးသည့် အခါ ဘဝ ဇာတ်ဆရာ အလိုကျ ကိုယ်ကျရှုံး ရတာ ပဲဟု ဖြေသိမ့် ကြသည်။ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ဝင်တွေ အတွက် ဘဝ ဇာတ်ဆရာ ဆိုသည်မှာ အတိတ် ကာလက မိမိ ပြုခဲ့ ဖူးသည့် အကုသိုလ် ကုသိုလ် အလုပ် တို့မှ ပြန်လည် အကျိုး ပေးသော အကုသိုလ်၊ ကုသိုလ် စသည့် ကံ တရားပင် ဖြစ်သည်။

ထာဝရ ဘုရားနှင့် ဖန်ဆင်းရှင်ကို ယုံကြည်သူ အခြား ဘာသာဝင်တွေ အတွက်တော့ ဘဝ ဇာတ်ဆရာ ဆိုသည်မှာ (Creator) ပင် ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

ဒါရိုက်တာ Peter Weir သည် လူ့ဘဝ၏ ဖန်ဆင်းရှင် (Creator) ကို ယုံကြည် သက်ဝင်သူ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ ထိုသို့ ယုံကြည် သက်ဝင် နေဆဲ ကပင် ဖန်ဆင်းရှင်၏ ကြိုးကိုင် ထိန်းချုပ်မှုမှ လွတ်မြောက်ရာ လမ်း မိမိ ကိုယ်တိုင် ရုန်းထွက် နိုင်မည့် နည်းလမ်း မရှိ ဘူးလားဟု ပြန်လှန် မေးခွန်း ထုတ်လိုသူ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ တရား၏ အနှစ် သာရတခု ဖြစ်သော သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရာ လမ်း ဆိုသည်ကို

သူ အနည်း အကျဉ်း သိရှိ အားကျ သွားခဲ့လေ သလား ဟုပင် ကျွန်မ တွေးမိ ပါသည်။

Trumen Show ကို အင်ဒရူး နီကိုးလ်က ရေးသားပြီး ဒါရိုက်တာ PeterWeor က ရိုက်ကူးသည်။ အဓိက သရုပ်ဆောင် များမှာ Jim Carreyc, Ed Hharris၊ Laura Linney နှင့် Noah Emmerich တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဆန်းသစ်သော အတွေးအခေါ်နှင့် တင်ပြပုံ တို့ကြောင့် သူတို့ ဆီမှာ လူကြိုက် များသော ရုပ်ရှင် တခု ဖြစ်လာသည်။ အထူးသဖြင့် ဒဿနိက ဗေဒကို စိတ်ဝင် စားသူများ၊ စာရေး ဆရာများ၊ တွေးခေါ် လိုသူ များနှင့် လူလတ်ပိုင်း ပရိတ်သတ် အကြားတွင်မကားညေ Show ဇာတ်ကားသည် ပြောစရာ အကြောင်းအရာ တခု ဖြစ်သွား ခဲ့သည်။ ဂျင်မ်ကယ်ရီကို မကြိုက်သော ကျွန်မ အတွက်တော့ ဤ ဇာတ်ကားကို ကြည့်ဖြစ်ဖို့ အားယူ ခဲ့ရသည့်အချိန် နည်းနည်း ကြာပါသည်။ သို့သော် တကယ်တမ်း ကြည့်ပြီး သွားသည့် အခါ သရုပ်ဆောင် နေခဲ့သူ ဂျင်မ်ကယ်ရီကို မေ့ပြီး Truman Burbank ဟူသော ဇာတ်ကောင်သာ ရင်ထဲမှာ စွဲသွား ခဲ့သည်။ Casting Director မှာ ဇာတ်ကောင် အတွက် သရုပ်ဆောင် ရွေးတတ် ပါပေရဲ့ဟု အံ့ဩမိ ချီးကျူး မိပါသည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံရှိ ရုပ်မြင် သံကြား ဌာန အမျိုးမျိုး၏ သူ့ထက်ငါ ပရတ်သတ်ကို ဆွဲဆောင်ဖို့ နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် အခန်းဆက် ဇာတ်လမ်းတွေ၊ သတင်းစုံတွေ အသံလွှင့် နေကြသည့် အထဲတွင် Christof ဟူသော ဒါရိုက်တာသည် သမားရိုးကျ ဇာတ်လမ်းတွေ၊ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်တွေ၊ စပယ်ရှယ် အက်ဖက် တွေကို စိတ်ကုန် နေပြီဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင် မဟုတ်သည့် လူသာမန် စစ်စစ် တယောက်၏ ဘဝကို ကာယကံရှင် ကိုယ်တိုင် မသိရ စေရဘဲ ရုပ်မြင် သံကြား Channel တခုမှ ကမ္ဘာ့သို့ Live Show ထုတ်လွှင့် ပြသဖို့ ထို လူသာမန် ဇာတ်ကောင်ကို စိတ်ရှည် လက်ရှည် မွေးယူ ခဲ့လေသည်။ သူ ရွေးချယ်၍ မွေးယူ လိုက်သော ဇာတ်ကောင်မှာ Truman Burbank (Jim Carrey) ဖြစ်သည်။

Truman မမွေးဖွားမီ အမိ ဝမ်းတွင်းမှာ သန္ဓေသား ဘဝ ကတည်းကွမကာညေ ကို သူ့ရုပ်မြင် သံကြား Channel မှာ ဇာတ်ကောင် ဖြစ်လာမည့် သူဟု ကြေညာ ထားပြီးသား၊ မွေးဖွားသည့် မြင်ကွင်း ကိုလည်း ကမ္ဘာ့ ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်ကို တိုက်ရိုက် ပြသ ခဲ့သည်။ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း နှစ်ဆယ့် လေးနာရီ ပတ်လုံးထူရူမအနု ၏ လှုပ်ရှားမှု၊ ဆောင်ရွက်မှု အားလုံးကို ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်က မြင်တွေ့ခွင့် ရနေသည်။

Sea Heaven ဟူသော ကျွန်း မြို့ကလေး တခု အဖြစ် ကြီးမားသော စတူဒီယိုကြီး တခုကို Christof က တည်ဆောက် ခဲ့သည်။ ထိုမြို့ ကလေး၏ အပြင်ဘက် ကောင်းကင် အမြင့်တွင် ကြီးမားသော ဂြိုဟ်တု ထိန်းချုပ် စခန်း တခု တည်ဆောက်ပြီး ထိုစခန်းမှ နေ၍ ခရစ္စတော့ဖ်သည် သူ၏ ကင်မရာများ၊ စက် အဖွဲ့များကို ညွှန်ကြား ကွပ်ကဲ ခဲ့သည်။ ကင်မရာ အလုံးပေါင်း (၅၀၀၀) ခန့် အသုံးပြု ခဲ့သည်။

Truman မှတပါး ကျန်သည့် မြို့သူ မြို့သား အားလုံးမှာ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင် တွေချည်း ဖြစ်သည်။ Truman နှင့်အတူ တွဲဖက် သရုပ်ဆောင် နေကြ သူများ ဖြစ်သည်။ Truman ကတော့ မိမိသည် ကမ္ဘာ့ ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်က စွဲစွဲလမ်းလမ်း ကြည့်နေသော Truman Show အခန်းဆက် ဇာတ်လမ်း တွဲကြီး၏ သရုပ်ဆောင် ကြယ်တပွင့် ဖြစ်နေ ပြီဟု မသိ ရှာပေ။

အသက်အရွယ် ကြီးရင့် လာပြီး လူလား မြောက်သည့် အခါ ဤစတူဒီယို ကျွန်းနိုင်ငံ ကြီးမှ အဝေးသို့ ခရီး ထွက်ပြီး အဖြစ်မှန်ကို သိသွားမှာ စိုးရိမ်သော ဖန်ဆင်းရှင် ဒါရိုက်တာသည် Truman အား ရေကြောင်း ခရီးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဒဏ်ရာ တခု ရစေရန် ရက်ရက် စက်စက် ဖန်တီး လုပ်ကြံခဲ့၏။ Truman ငယ်ငယ် ကလေးနှင့် သူ့ဖခင် လှေဖြင့် ခရီးထွက် ကြသည့် အခါ မုန်တိုင်း မိပြီး ပင်လယ် ထဲမှာ ဖခင် သေဆုံး သွားအောင် ဖန်တီး ခဲ့၏။ ဖခင်က ပြန်ကြဖို့ သတိပေး သည်ကို ကလေးက ရှေ့ဆက် သွားချင်ကြောင်း ပူဆာ သဖြင့် ဖခင်က အလိုလိုက် ခဲ့ရာမှ ဒါရိုက်တာက

ဤအချိန်မှာ ဖခင် သေသင့် ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ဖခင်ကို Truman ၏ ဘဝ ထဲမှ အပြီး ဆွဲဖယ် လိုက်သည်။ Truman သည် ထိုအချိန်မှ စ၍ ဖခင် မိမိကြောင့် သေဆုံး ရသည် ဟူသော နောင်တနှင့် ပင်လယ်ပြင်၊ ရေပြင်ကို ကြောက်ရွံ့သော စိတ်ဒဏ်ရာ တို့ဖြင့် ကြီးပြင်း လာခဲ့ ရသည်။ အသက် (၂၀) ကျော် အရွယ် အထိ ဤ မြို့ကလေးမှ အပြင်သို့ ခရီးထွက်ရန် သူ အကြိမ်ကြိမ် စိတ်ကူး ယဉ်ပြီး လုံးဝ မအောင်မြင် ခဲ့ပေ။

Truman အိမ်ထောင် ဖက်ကို ဖန်ဆင်းရှင် ဒါရိုက်တာက ရွေးချယ် ပေးသည်။ Truman သည် Meryl ဟူသော ကလေးမ (ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်) နှင့် အိမ်ထောင် ကျရမည်။ Truman က အခြား မိန်းကလေး တယောက် Sylvia ကို စိတ်ဝင် စားသည်။ ထို မိန်းကလေး ကလည်း Truman ကို စိတ်ဝင် စားသည်။ အကြောင်းစုံ သိနေ သူမို့ ကရုဏာလည်း သက်မိသည်။ သို့သော် သူတို့ နှစ်ယောက်အား နီးစပ်ခွင့် မပေးခဲ့။ Meryl ဟူသော မိန်းကလေးက Truman အား ဇွတ်ဝင် ရောပြီး ဇာတ်လမ်း ဆင်ပစ် လိုက်ရ၏။ Truman က Meryl ကို စိတ် မဝင်စားဘဲ Sylvia ဟု မသိရ သေးသော မိန်းကလေး ကိုသာ စိတ်ဝင် စားနေသည်။ စာကြည့်တိုက်တွင် ထိုနှစ်ယောက် ဆုံမိကြရာ Sylvia အား Truman က တနေ့လောက် အပြင် ထွက်ပြီး ညစာ စားကြရင် မကောင်း ဘူးလားဟု ချည်းကပ်သည်။ စာကြည့်တိုက် ထဲမှာ ရုပ်ရှင် ကင်မရာတွေ ရှိနေ သောကြောင့် Silvia က မိမိ ဤ အခွင့်အရေး ကိုယူ ပြီးလျှင် Truman နှင့် ထပ်မံ တွေ့ရ တော့မှာ မဟုတ်မှန်း သိသည်။

သို့သော် Truman ကို တကယ် စေတနာ ထားမိ၊ ကရုဏာ သက်မိ သောကြောင့် ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ် လိုက်၏။ မနက်ဖြန် မဟုတ်ဘူး၊ နောက် တပတ် မဟုတ်ဘူး။ အခုပဲ အပြင် ထွက်ကြမှ ဖြစ်မည် ဟု ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။ မနက်ဖြန် စာမေးပွဲ ရှိသည်ဟု Truman အံ့ဩစွာ တုန့်ပြန်သော အခါ Silvia က ကိစ္စ မရှိဘူး၊ ဒီနေ့ညဟာ နောက်ဆုံး အခွင့်အရေး ပဲဟုသာ ဆုံးဖြတ်လျက် Truman နှင့် အတူ ပင်လယ် ကမ်းစပ်သို့ ထွက်လေသည်။ ဒါရိုက်တာ ဖန်တီးရှင်က သူတို့ နှစ်ယောက် နောက်သို့ လိုက်ပြီး Silvia ကို ပြန်ခေါ်ရန် လူတယောက်အား တာဝန် ပေးသည်။ ရသမျှ အချိန် ကလေးမှာ Silvia က Truman အား အဖြစ်မှန်ကို ဖွင့်ပြောဖို့ ကြိုးစားသည်။

မင်း ဘေးနားမှာ ရှိနေတဲ့သူ အားလုံးဟာ ညာနေ ကြတာ၊ ဘယ်သူ ကိုမှ မယုံနဲ့၊ အားလုံးဟာ အတုတွေ ချည်းပဲ၊ ဟောဒီ မြေကြီး၊ ဟောဟို မိုးကုပ် စက်ဝိုင်း၊ အားလုံးဟာ တကယ် မဟုတ်ဘူး။ လုပ်ကြံ ဖန်တီး မှုတွေ၊ ဒီ ထဲကနေ ရုန်းထွက်ပါ ဟု Sylvia က သတိ ပေးသည်။ Sylvia ၏ ဖခင် ဆိုသူ လိုက်လာပြီး Sykvia အား ကားထဲ ဇွတ်တွန်း သွင်းပြီး ခေါ်သွားသည်။ Truman အား ထိုလူက ဤ မိန်းကလေးမှာ စိတ်ကစဉ် ကလျား ရောဂါသည် ဖြစ်ကြောင်း ဤကဲ့သို့ မကြာခဏ လွတ်သွား တတ်ကြောင်း Truman မှာ ပထမဆုံး လူ မဟုတ်ကြောင်း၊ မကြာခဏ ဖြစ်ဖူးကြောင်း အယုံသွင်း နှစ်သိမ့် ခဲ့သည်။ Silvia က Truman အား မိမိသည် ဖီဂျီသို့ သွားတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖီဂျီသို့ လိုက်လာ ခဲ့ပါဟု အော်ဟစ် သတိ ပေးလျက် ကားထဲမှာ ပါသွားသည်။

ထိုစဉ်ကတော့ Truman သည် Sylvia ဘာကို ဆိုလိုမှန်း သဘော မပေါက် ခဲ့ပေ။ ဖီဂျီ ဟူသော နေရာသို့ သူ လိုက်သွားချင် တာတော့ သိသည်။ Sylvia ကျန်ရစ် ခဲ့သော အပေါ်ဝတ် ဆွတ်တာ အင်္ကျီ အနီရဲ့ ကလေးကို သိမ်းကာ အလွမ်းပြေ ထုပ်ကြည့်ရင်းက Meryl နှင့် လက်ထပ် ခဲ့ရသည်။

Truman ၏ ဘဝမှာ ဒါရိုက်တာ ဖန်ဆင်း ထားသည့် အတိုင်း ရိုးရိုး စင်းစင်းပင် ဖြစ်သည်။ မနက် အိပ်ရာ ထမည်။ မနက်စာ စားမည်။ ရုံးသို့ သွားရန် အိမ်ပြင် ထွက်မည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင် အိမ်က မိသားစုကို နှုတ်ဆက်မည်။ နံနက်ခင်းမှာ သူလမ်းမှာ တွေ့နေကျ သူတွေကို သူတွေ့ ရမည်။ ရုံးသို့ ရောက်မည်၊ ရုံးဆင်းမည်၊ အိမ်ပြန်မည်၊ ညစာ စားမည်၊ အိပ်ရာ ဝင်မည် ဒါပဲ ဖြစ်သည်။ Truman ၏ အိပ်ခန်း၊ မြေအောက်ခန်း၊ ရေချိုးခန်း အခန်းတိုင်း နေရာ တိုင်းမှာ ကင်မရာတွေ ရှိသည်။ အမျိုးသမီး၏ လည်ဆွဲ လော့ကတ်မှာ သေးငယ်သော ကင်မရာ တတ်ထားမည်။ Truman ရုံးစားပွဲမှ ခဲတံ၊ ဘောလ်ပင် စိုက်သည့် ခွက်ထဲမှာ သေးငယ်သော ကင်မရာ တတ်ထားမည်။ Truman မောင်းသော ကား ဒက်ရှ်လတ်မှာ ကင်မရာ တတ်ထားမည်။ နောက်ခန်းမှာ ကင်မရာ တတ်ထားမည်။ ဤနည်းဖြင့် (၂၄) နာရီပတ်လုံး Truman လှုပ်ရှား သမျှ ကမ္ဘာ့ ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်က ကြည့်ခွင့် ရနေ လေသည်။

အဲသည် အဖြစ်တွေ အားလုံးကို Truman မသိခဲ့၊ မရိပ်မိခဲ့။ ဖခင်နှင့် ပြန်မတွေ့မီ အထိ ဖြစ်သည်။

ဖခင်ကို ရုတ်တရက် အိမ်ခြေမဲ့ လူတယောက်၏အသွင်မျိုးဖြင့် လမ်းမှာ အမှတ်မဲ့ ဆုံလိုက်သော အခါ Truman ၏ ဇာတ်လမ်းသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလာ၏။ ဖခင်ကို မှတ်မိ သွားသော Truman က အနားကပ်၍ တအံ့တဩ အကဲခတ် နေခိုက် လူနှစ်ယောက်၊ သုံးယောက် ဗြုန်းကနဲ ရောက်လာကာ ဖခင်အား ဝိုင်းညှပ် ဆွဲခေါ် ထုတ်သွား၏။ ကားတစီးပေါ် ဇွတ် အဓမ္မ ဆွဲတင်ကာ Truman ၏ မျက်စိ အောက်မှ ပျောက်ကွယ် သွားအောင် လုပ်လိုက်သည်။

ထို အချိန်မှ စ၍ ဖခင် အကြောင်းနှင့် ဆက်နွှယ်ကာ Syivia ပြောခဲ့သော အားလုံးဟာ လိမ်ညာ နေကြတာ၊ အားလုံးဟာ အတုတွေ ဟူသော စကားကို ပြန်စဉ်းစား ဆင်ခြင်သည်။

ထို အချိန်မှ စ၍ Truman သည် အရာရာကို မယုံ သင်္ကာ မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်လာသည်။ သူ့ ဘဝမှာ သူ အယုံကြည်ဆုံး လူမှာ ခုနစ်နှစ် သားကတည်းက သူငယ်ချင်း ဖြစ်ခဲ့သော Marlon ဖြစ်သည်။ မာလွန် ကိုယ်တိုင်က ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင်၊ ဒါရိုက်တာ အလိုကျ Truman နှင့် တွဲဖက် သရုပ်ဆောင် နေရသူ ဖြစ်သည်။ မိမိ ဖခင်နှင့် ပတ်သက်သည့် နားမလည် မှုကို မိခင်အား မေးသည့် အခါ မိခင်က ဒါ မဖြစ်နိုင်ဘူးဟု ငြင်းသည်။ ဇနီး ကလည်း Truman သည် စိတ်ဖိစီးမှု ဒဏ်ကို ခံနေရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဖျောင်းဖျသည်။ Truman သည် ဤကျွန်း နိုင်ငံမှ အပြင်သို့ ထွက်ရန်၊ အထူးသဖြင့် ဖီဂျီ နိုင်ငံသို့ ထွက်ရန် ကြိုးစားစ ပြုလာသည်။ သို့သော် တနည်း မဟုတ် တနည်းဖြင့် သူ အပြင် မထွက်နိုင်အောင် ချုပ်ကိုင် တားမြစ် ထားသည်ကို သူ သိလာသည်။

ဇနီး Meryl ကို ဤအကြောင်း ဖွင့်ပြောပြီး ကားဖြင့် နှစ်ယောက် အတူ ထွက်ဖို့ သူ ဇွတ် ချက်ချင်း စီစဉ်သည်။ ရေပြင်ကို ကြောက်သော Truman

သည် ရေပြင် ပေါ်မှာ ဆောက်ထားသည့် တံတား ပေါ်သို့ ကားကို ရုတ်တရက် မမောင်းရဲပေ။ ထိုအခါ Meryl ၏ လက်ဖြင့် ကားလက်ကိုင် ဘီးကို အတူ ထိကိုင် စေပြီး မျက်စိ မှိတ်ကာ မောင်းထွက်သည်။ သို့သော် ဒါရိုက်တာ၏ အမိန့်ဖြင့် လမ်းတလျှောက် အန္တရာယ် သတိပေး ဆိုင်းဘုတ်ကြီးတွေ ပြ၍ တားသည်။ Truman က ကားမရပ်၊ နောက်ပြန် မလှည့်။ လမ်းကို မီးတောက် မီးလျှံဖြင့် လောင်စေပြီး တားမြစ်သည်။ မရ။ နောက်ဆုံး ရှေ့မှာ နျူကလီးယား စွမ်းအင် ဓာတ်ပေါင်း ဖိုမှ ဓာတ်ငွေ့ ယိုစိမ့်မှု ဖြစ်နေသည်ဟု သတိပေး ဆိုင်းဘုတ် ကြီးနှင့် အတူ အကာအကွယ် ဝတ်စုံ များဖြင့် လူတစု အလုပ်ရှုပ် နေပြီး ကားကို တား၍ လှည့်ပြန်အောင် လုပ်ယူသည် ။ Truman က လှည့်ပြန် တော့မည့် အချိန်မှာ ထိုလူကို ကျေးဇူးတင် စကား ပြောတော့ ထိုလူက ကိစ္စ မရှိပါဘူး ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် စကားပြန် ပြောသည်။ ထိုလူက အမှတ်တမဲ့ ‘ထရူးမင်း’ ဟု နာမည် ထည့်ပြီး စကားပြော သွားသည်။ ထိုအခါ ကျမှ ထရူးမင်းသည် မိမိမှာ တကယ်ပင် လူတစု၏ ထိန်းချုပ် ကွပ်ကဲမှု အောက်မှာ ရှိနေကြောင်း သိသွားသည်။ သူ ကား တံခါးကို ဖွင့်ပြီး ဓာတ်ငွေ့ ယိုနေသည် ဆိုသော ပတ်ဝန်းကျင် မှာပင် ထွက်ပြေးသည်။ သူ့ကို ဝိုင်းဖမ်း လိုက်ရ၏။

တကယ်တော့ (၂၄) နာရီ ပတ်လုံး နေ့စဉ်၊ လစဉ်၊ နှစ်နှင့် ချီ၍ ရိုက်ကူး ထုတ်လွှင့် နေသော အဖြစ်မှန် ဘဝမှန် Truman Show တွင် (Truman မှတပါး) အားလုံးသည် ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ် ရှေ့တွင် သရုပ်ဆောင် နေကြ ရသည် ဟူသော အသိဖြင့် လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက် နေသူချည်း ဖြစ်သည်။ သူများ ရုပ်မြင် သံကြား လိုင်းတွေလို ကြော်ငြာ မဝင် မဖြတ် မတောက်ဘဲ လွှင့်နေ ရသည် ဖြစ်ရာ သရုပ်ဆောင် သူများ၏ အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင်၊ အစားအသောက်၊ စကား စသည် တို့ပင် ကြော်ငြာများ ဖြစ်နေ ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး မိမိ ဘဝကို မိမိ ရုပ်မိ သွားသော Truman သည် ဤကျွန်းနိုင်ငံမှ လွတ်အောင် ပြေးဖို့ အကြံထုတ် စီစဉ် ရလေ တော့သည်။

ညအိပ် နေသည့် အချိန် မှာပင် အိပ်ပျော် နေသည့် Truman ၏ မျက်နှာပိုင်း အနီးကပ် ပုံကြီးဖြင့် ရုပ်မြင် သံကြား လေလှိုင်းမှာ လွှင့်ထုတ် ပေးထားသည့် အပြင် ကင်မရာ တွေမှ ဝေးရာ ကင်မရာ လွတ်သည့် နေရာ မရှိ သောကြောင့် Truman ဘယ်လိုများ လွတ်နိုင် ပါ့မလဲဟု ရုပ်ရှင် ဇာတ်လမ်း ထဲမှ ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်လည်း စိတ်ဝင် စားကြသည်။ ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိတ်သတ် ကျွန်မ တို့လည်း စိတ်ဝင်စား နေခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆုံးတော့ Truman သည် အိပ်နေကျ နေရာမှာ မအိပ်ဘဲ မြေအောက်ခန်း ထဲမှာ ပစ္စည်းတွေ ရှုပ်ပွဲ နေအောင် စုပုံ ဖွရှုပ်ရင်း ထိုအခန်း ထဲမှာ အိပ်ပျော်ဟန် ဆောင်ခဲ့သည်။ သူ အိမ်ပြင်သို့ ဘာ ကင်မရာ ကမှ မသိလိုက်၊ မရိုက်လိုက် နိုင်မီ လွတ်သွားသည် ဆိုပါတော့။

သူ လွတ်သွား ပြီဟု သိသည့် အခါ စက် အဖွဲ့သား အားလုံး၊ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင် အားလုံး ဝိုင်းဝန်း ရှာဖွေ ကြရ တော့သည်။ ရုပ်မြင် သံကြား လှိုင်းကို ခဏ ဖြတ်တောက် ထားရသည်။ ည အမှောင်မှာ မီးရောင်ဖြင့် ရှိဖွေ နေရ သည်ကို အားမရသော ဖန်ဆင်းရှင် ဒါရိုက်တာသည် အချိန် မတိုင် သေးဘဲ နေထွက် ခိုင်းလိုက်၏။ မိုးကုပ် စက်ဝိုင်း အစပ် ဆီမှ နေရောင် အလုံးကြီး ရုတ်တရက် ထွက်လာသည့် အခါ ကျွန်းနိုင်ငံ ကလေးသည် ညမှ နေ့သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းသွား လေသည်။ ဘယ်လောက်ပဲ ကုန်းပေါ်မှာ ရှာရှာ မတွေ့။ နောက်ဆုံး ဒါရိုက်တာသည် ရှေ့ပြင် ပင်လယ် ကင်မရာများ ဖွင့်ပြီး ရှာခိုင်းတော့ ရွက်လှေ တစင်းဖြင့် ခရီးနှင့် နေသော Truman ကို တွေ့သွားသည်။ ထိုအခါ ရုပ်မြင် သံကြား လှိုင်းကို ပြန်ဖွင့် လိုက်လေသည်။

ကမ္ဘာ့ ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်က Truman ရွက်လှေ နေသည့် အခါ ဝမ်းသာ အားရ စောင့်ကြည့် ကြသည်။ အချို့က Truman လွတ်မြောက် နိုင်မလား၊ မလွတ်မြောက် နိုင်ဘူး လားဟု အလောင်း အစားပင် လုပ်ကြ၏။ ကယ်တယ်မည့် သင်္ဘော ရှိသော်လည်း မောင်းနိုင်သည့် ကပ္ပတိန် မရှိ၊ ဘတ်စ်ကား ဒရိုင်ဘာကို မောင်းစေ သော်လည်း ထိုလူက

သဘော့ မမောင်းတတ်။ ထိုအခါ ပင်လယ်ပြင်သို့ လိုက်ပြီး တားမြစ် ထိန်းချုပ် ပေးမည့် အဖွဲ့ မရှိ တော့ပေ။

ဒါရိုက်တာက Truman ဒုက္ခ တွေ့အောင် ကြောက်သွားအောင် ပင်လယ် မုန်တိုင်း၊ မိုးကြိုး၊ လေပြင်း တို့ကို ဖန်တီး ယူလျက် အမျိုးမျိုး တားမြစ်သည်။ လေပြင်း မုန်တိုင်း၏ ဒီဂရီကို အမြင့်ဆုံး ရောက်အောင် တင်ဖို့ အမိန့်ပေးသည်။ စက်အဖွဲ့ အင်ဂျင်နီယာက အန္တရာယ် ကြီးမှန်း သိ၍ မလုပ် ချင်ပေ။ ဒါရိုက်တာ သည် သူကိုယ်တိုင် ခလုပ် နှိပ်ကာ မုန်တိုင်း အမြင့်ဆုံး ဖန်တီးသည်။ နောက်ဆုံးမှ ဒါရိုက်တာ လက်လျှော့ သွားခဲ့ ရသည်။

Truman သည် မိုးကုပ် စက်ဝိုင်း ရှိရာသို့ ဦးတည်ပြီး ရွက်လွင့် နေရာမှ တချိန်တွင် အနားသတ် စည်းမျဉ်းနှင့် တွေ့သွားသည်။ သူမြင်နေ ခဲ့ရသော တိမ်မျှင် တိမ်လွှာ များနှင့် ကောင်းကင် ပြာရောင် မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းသည် တကယ်တော့ ဆက်တင် နံရံကြီး တခုသာ ဖြစ်သည်။ ထိုနံရံမှာ သူ့လှေ ရပ်တန့် သွားသည်။

မမျှော်လင့်သော တားဆီး မှုကြောင့် Truman သည် နံရံကို ထုနှက် ရိုက်ပုတ်ကာ စိတ်ဓာတ် ကျဆင်း သွားရ တော့သည်။ သို့သော် သူသည် ထိုနံရံ တလျှောက် ခရီး ဆက်ခွာသည်။ တချိန်မှာ လှေခါး ထစ်တွေကို တွေ့သည်။ ထိုလှေခါးမှ တက်သည့် အခါ ပိတ်ထားသော တံခါး တချပ် တွေ့သည်။ သူသည် ဤနေရာမှ လွတ်မြောက်ဖို့ တံခါးချပ်ကို ဖွင့်လိုက် လေသည်။ ထိုဇာတ်သိမ်းသည် ရုပ်ရှင်၏ အမြင့်ဆုံး ဇာတ်ရှိန်ပဲ ဖြစ်သည်။

ဖန်ဆင်းရှင် ဒါရိုက်တာသည့်မကာညေ အား လှမ်းခေါ် စကား ပြောသည်။ ပထမတော့ မမျှော်လင့်သည့် နေရာမှာ မမြင်နိုင်သော တနေရာရာမှ အသံ တခုကြောင့် Truman လန့်သွားသည်။ နောက်တော့ ‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ’ ဟု မေး၏။ ‘ငါက ရုပ်မြင် သံကြား လိုင်းရဲ့ Truman Show ဖန်တီးရှင်

ဒါရိုက်တာ' ဟု ဖြေသည်။ 'ဒါဖြင့် ကျွန်တော်က ဘယ်သူလဲ' ဟု မေးသည်။ 'မင်းကတော့ ကြယ်တပွင့်ပေါ့' တဲ့။

ထို့တောက် ဒါရိုက်တာက Truman အား ဖျောင်းဖျ ဘေးမြစ်သည်။

'မင်းကို ဖန်တီး ပေးထားတဲ့ အခု ကမ္ဘာထက် ကောင်းတဲ့ နေရာ အပြင်မှာ မရှိ နိုင်ပါဘူး၊ ဒီမှာက မင်းအတွက် အန္တရာယ် မရှိဘူး၊ လုံခြုံတယ်၊ ထွက် မသွားနဲ့၊ ဟိုဘက်မှာ အန္တရာယ် တွေလဲ များတယ်'

'မင်း ကိုယ်မင်း သိနေ တာထက် ငါက မင်းကို ပိုသိ ပါတယ်၊ မင်း အဲဒီကို မသွားနိုင် ပါဘူး၊ ဒီမြို့ မှာပဲ ပြန်နေရ မှာပါ' ဟု ဒါရိုက်တာက ပြောတော့ Truman က လက်မခံ နိုင်တော့ပေ။

'ကျုပ် ခေါင်းထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့ ကင်မရာ မရှိပါဘူး' ဟု ခတ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

ရုပ်မြင် သံကြား ပရိသတ် အားလုံးက Truman လွတ်မြောက် သွားနိုင် ပါ့မလား ဟု စိုးရိမ် တကြီး ဇာတ်ကို ကြည့်နေ ကြသည်။

နောက်ဆုံးတော့ Truman က သူ အမြဲ သုံးနေကျ နှုတ်ဆက် စကား တခွန်းကို ဒါရိုက်တာအား ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားကို ပြန်မတွေ့ရ တော့ဘူး ဆိုခဲ့ရင် ... မင်္ဂလာ နေ့လယ်ခင်းပါ၊ မင်္ဂလာ ညနေခင်းပါ၊ မင်္ဂလာညပါ'

ထို့နောက် တံခါး၏ တဖက် အမှောင်ထဲသို့ ထွက်ခွာ သွားလေသည်။

ကမ္ဘာ့ ရုပ်မြင် သံကြား ပရိတ်သတ်က အားပါး တရ အော်ဟစ် ဝမ်းသာ ကြသည်။ ဒါရိုက်တာ ကတော့ တခဏ အသိစိတ် ကင်းမဲ့ကာ တွေ့တွေ့ ငေးငေးကြီး ပျောက်ဆုံး သွားသည်။ သူ့လက်ထောက် စက်အဖွဲ့ အင်ဂျင်နီယာ တို့က ရုပ်မြင် သံကြား လိုင်းကို ဖြတ်တောက် ပေးလိုက် ရလေသည်။

ထို ရုပ်ရှင် ဇာတ်သိမ်းသည် ပြီးပြည့်စုံသော ဇာတ်သိမ်း ဖြစ်သည်။

နံရံ တဖက်မှာ ရုပ်ရှင် ကင်မရာ မရှိ သဖြင့် Truman ဘယ်ရောက် သွားသလဲ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပေ။ Truman ကိုယ်တိုင်လည်း မိမိဘယ်ကို ရောက်မည်ဟု မသိ နိုင်ပေ။

မိမိအား ကြိုးကိုင် ထိမ်းချုပ် နေသည့် အဖြစ်ကို စိတ်ကုန် စိတ်ပျက် လာပြီး ဤ နေရာမှ လွတ်မြောက်ချင် စိတ်သာ ရှိနေသည်။ ဤ နေရာထက် ဟိုနေရာက ပိုပြီး ကောင်းပါ သည်ဟု ဘယ်သူ ကမှ အာမခံ ပေးနိုင်သည် မဟုတ်။ ဟိုဘက်မှာ နက်ရှိုင်းသည့် ချောက်ကမ်းပါးကြီး ရှိမလား၊ မီးတောင်တွေ ရှိမလား၊ Truman မသိ။ သို့သော် ဤနေရာ၏ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ တွေမှ လွတ်ချင်သည့် စိတ်က ပြင်းထန် လွန်းသဖြင့် သူထွက်ခွာ သွားခဲ့ လေသည်။

ဤ ကျွန်းနိုင်ငံ စတူဒီယိုကို လူ့ဘဝ အဖြစ် ယူဆလျှင် တံခါး၏ ဟိုဘက်က နေရာသည် နိဗ္ဗာန်လား၊ နောက်ထပ် သံသရာ ပဲလား၊ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရာ လမ်းလား။

ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မှာတော့ လူ့ဘဝ ဆင်းရဲ ဒုက္ခနှင့် သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရာ နည်းလမ်း ရှိနေ ပါသည်။ ထိုနည်းလမ်းဟာ ဘာလဲဟု အားလုံး အရိပ်အမြွက် သိထား ကြပါသည်။ ခက်နေ သည်မှာ မိမိ ကိုယ်တိုင်၏ ဘဝ (အကျဉ်းထောင် ပဲဟု ဆိုဆို) တည်ရှိမှု ကလေးကို ကျေနပ် နေကြသည့် အဖြစ်က များနေသည်။ ထိုအခါ ဤဘဝမှ လွတ်မြောက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရာ နေရာ၊ အခြေအနေ တခု ဆီသို့ ရောက်ရှိဖို့ ဟူသော ဆန္ဒသည် မှေးမှိန်ကာ ကွယ်ပျောက် လုဆဲဆဲ ဖြစ်နေ ကြသည်။

Thurma Show ကို ဖန်တီး ရိုက်ကူး သူများသည် ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ၏ အနှစ်သာရ တခုကို ကောက်ရိုးမျှင် တခု အဖြစ် ဆွဲယူ အားကိုး စိတ်ဖြင့် ရိုက်ကူး ခဲ့တာတော့ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မည်။ ဖန်တီးရှင် (Creator) နှင့် ဘုရား သခင် အပေါ် သံသယ အမြင်ဖြင့် ရိုက်ကူး ခဲ့တာလည်း ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မည်။ သို့သော် ဖန်တီး ချုပ်ကိုင်မှု အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားခြင်း ဟူသည့် အလင်း တခု ကိုတော့ သူတို့ တန်ဖိုးထား အလေးထား ခဲ့လေသည်။ ထိုတွေးခေါ်မှု သည်ပင် ရုပ်ရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်သည်။ ထိုအတွေးကို ပေးနိုင် ခြင်းက သူတို့၏ အောင်မြင်မှု ဖြစ်သည်။ မိမိ ဘဝကို မိမိ မမြင် နိုင်သည့် တစုံတရာ တစုံတယောက်က ဖန်တီး ကြိုးကိုင် နေပါ လားဟု သိလာလျှင် ထိုအဖြစ်မှ ရုန်းထွက်ဖို့၊ အနည်းဆုံး သူ ဖြစ်စေ ချင်သည့် အတိုင်း မလုပ်မိဘို့၊ မကောင်းမှု ပြုချင်အောင် ဆွဲဆောင် ခံရလျှင် မပြုမိအောင် ထိန်းချုပ်ဖို့ လူ့ဘဝမှာ တကယ် လိုအပ် သည်က အသိ သတိ တရားပဲ ဖြစ်သည်။ ဒါမှလည်း အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပြီး ကုသိုလ် ပြုမိမည်။ သို့သော် သတိဖြင့် ချုပ်ထိန်းခြင်း ဆိုသည် မှာလည်း လိုက်နာဖို့ အလွန် ခက်ခဲသော တရား တခုပဲ ဖြစ်နေသည်။ ကြိုးစား အားထုတ် မိဖို့ပဲ လိုသည်။ ကျွန်မ နောက်မကျ သေးဘူးဟု မျှော်လင့် ရပါသည်။

(အမှတ် ၈၉၊ ဟန်သစ်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၉ နိုဝင်ဘာ)

